

taler om, at Politimesteren, naar Branddirec- teuren ikke er tilstede, skal være berettiget til at tage Commandoen; naar dette forstaaes om Politimesteren i egen Person, kan jeg ikke have Noget imod det, men derimod kan jeg ikke bil- lige, at det skulde udstrækkes til Politimeste- rens Fuldmægtig. Det har nemlig ofte været Tilfældet, at denne Fuldmagt er gaaet ned til Skriverdrengen, og det vil dog være temmelig be- tænkeligt, om en saadan ung og uersaren Person skulde være berettiget til, naar han kom til Brand- stebet, at tage Commandoen fra en ældre Brand- foged. Vel veed jeg nok, at det ikke altid er Tilfældet, at en saadan Person virkelig har Fuldmagt, men jeg veed ogsaa, at han ofte gjør sig gjældende som Politimesterens Fuld- mægtig. Til disse Bemærkninger skal jeg fore- løbig indskrænke mig.

Kjær: Da den ærede sidste Taler alle- rede har omtalt et Par af de Punkter, ved hvilke jeg havde tænkt at opholde mig et Die- blit, skal jeg fatte mig kort. Det første Punkt findes i § 7, hvor der tales om Gjenopførel- sen af en Bygning, som ganske er nedbrændt; jeg troer, at denne Bestemmelse i mange Til- fælde vil blive uretfærdig. Jeg tænker mig, at et Huus nedbrænder, som ikke har synderlig mere Grund end den, hvorpaa det staaer, og i saa Tilfælde vil det ikke være muligt for den Vedkommende at opføre Bygningen paa samme Plads, medmindre han holder sig Bestemmel- serne i Paragraphen efterrettelig, som siges, at Bygningen skal være Grundmuur og forsynet med ildfast Tag. Dette vil efter min Mening blive noget byrdefuldt for mange Landboere, og jeg skulde derfor meget ønske, at denne Be- stemmelse noget kunde blive modificeret. Jeg kommer derpaa til § 22, som omhandler Skor- steensfeiere. Jeg maa virkelig tilstaae, at jeg ikke kan begribe, hvad disse Folk skulle til paa Landet; jeg troer, at Landboerne i Almindel- lighed meget godt forstaae sig paa at reengjøre deres Skorstene, saa at der ikke behøves fast ansatte Skorsteensfeiere. Vel seer jeg, at Pa- ragraphen omtaler, at det overlades Sognefor- standersfabet i Forening med Amtsrådet at bestemme, enten der skal ansættes Skorsteens- feiere eller ikke, en Bestemmelse, som rigtignok

har noget Tiltalende ved sig, det skal jeg ikke nægte; thi saa forubætter man jo, at der ikke bliver ansat Skorsteensfeiere paa andre Steder end der, hvor Sogneforstandersfabet ønsker dem, og hvor der er et Duffe derfor, skal jeg na- turligviis ikke have Noget derimod; men derimod har jeg Meget imod, at det skal være en Tvangsfag. Jeg kommer derpaa til § 32, som omhandler Sprøiterne. Jeg maa tilstaae, at jeg ikke rigtig kan begribe, hvorfor dette skal være en Tvangsfag. Jeg seer nok, at det lige- ledes her er overladt til Sogneforstandersfabet i Forening med Amtsrådet at bestemme, hvad enten Omfanget nu gjælder en Commune eller et Branddistrict, om et saadant skal have een eller flere Sprøiter; men saavidt jeg kan for- staae, er det vistnok Lovens Mening, at der i alle Branddistricter idetmindste skal være een Sprøite. Dette forekommer mig ikke at være nødvendigt, thi jeg troer ikke, at Sprøiterne paa Landet i og for sig ville udrette noget syn- derlig Stort. Det er just ikke disse Bestem- melser, som jeg har allermeest imod; jeg har derimod mere imod Bestemmelsen i § 38, som omhandler Expropriation af et Stykke Jord til en Vandbeholder i en By, hvor en saadan ikke findes; jeg maa tilstaae, at denne Bestem- melse støder mig endeel. Paragraphen be- stemmer, at hvor der ikke findes en saadan Vandbeholder i et District, der skal de Ved- kommende betale Expropriationen for et Stykke Jord til en saadan, og den gaaer endnu videre; den siger nemlig, at Districtet skal deeltage i Oprensningen af de Vandholdere, der alle- rede findes. Jeg er temmelig vis paa, at man ved denne Bestemmelse her i Loven vil komme til at støde an imod en heel Deel Udflyttere, som iugenlunde med Nette kunne siges at burde tage Deel deri. Der gives Egne i Thyland, hvor Behoerne ere meget spredte, og jeg tør temmelig sikkert sige, at der er de Steder, hvor Udflytterne ligge en halv Mil, ja tre Fjer- dingvei fra selve Byen, og at saadanne skulle deeltage i Expropriation af et Stykke Jord til en Vandbeholder i en By, som ligger saa langt borte fra dem, synes mig at være uretfærdigt, idetmindste synes det at blive det, hvis den Vedkommende kan godtgjøre, at han enten selv har en Vandbeholder ved sin Bolig, eller at der findes